

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9375/2024
10.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Стефановић адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Никола Динић адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3004/23 од 14.12.2023. године, у седници одржаној 10.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3004/23 од 14.12.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3004/23 од 14.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи П 305/22 од 27.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди пуноважност предуговора о купопродаји непокретности кп. бр. .. КО Врњачка Бања, и то у делу од $\frac{1}{2}$ идеалне, закљученог дана 06.11.2017. године између тужиоца као купца и сада пок. ВВ, бившег из ... као продавца, у односу на правног следбеника – наследника пок. ВВ, ћерку ББ из Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да суд обавезе тужену да приступи закључењу главног уговора са тужиоцем као купцем, о купопродаји $\frac{1}{2}$ идеалне кп. бр. .. КО Врњачка Бања, под свим условом уговореним предуговором о купопродаји ове непокретности који је дана 06.11.2017. године закључен између тужиоца и оца тужене, сада пок. ВВ, тако што ће извршити конверзију права коришћења на кп. бр. .. КО Врњачка Бања у право својине у целини или $\frac{1}{2}$ идеалној од ове непокретности, а да у противном тужилац на основу ове пресуде стиче право коришћења на $\frac{1}{2}$ идеалној на кп. бр. .. КО Врњачка Бања и право уписа по основу исте. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати 96.400,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3004/23 од 14.12.2023. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС“, број 72/11...10/23, у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, уједначи судска пракса, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној. На основу члана 404. ЗПП ревизија се може изјавити само због погрешне примене материјалног права, а дозволити ако је испуњен и један од прописаних разлога који оправдава њену изузетност, што овде није случај.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца за утврђење пуноважности предуговора, обавезивању тужене да приступи закључењу главног уговора под свим условима из предуговора тако што ће извршити конверзију права коришћења предметне парцеле у право својине у целини или $\frac{1}{2}$ идеалној од ове непокретности, а да у противном тужилац на основу пресуде стиче право коришћења на $\frac{1}{2}$ идеалној од те парцеле и право уписа по основу исте. Тужбени захтев одбијен је уз примену одговарајућих одредби материјалног права, Закона о облигационим односима, Закона о промету непокретности и Закона о основама својинскоправних односа, на утврђено чињенично стање да предметни предуговор од 06.11.2017. године не испуњава законске услове у погледу форме у којој је морао бити закључен, јер није закључен у облику јавнобележнички потврђене (солемнизоване) исправе. Примењене одредбе ових закона, па и одредбе на које ревидент указује, су јасне и не захтевају ново тумачење. Одлука у спору за захтевом као у овом случају заснива се на конкретно утврђеним чињеницама у сваком предмету, које чињенице се не могу оспоравати у ревизијском поступку. Зато у овом случају не постоји потреба за новим тумачењем права ни за уједначавањем судске праксе, нити потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана.

Због изнетог, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба је поднета 14.03.2022. године, а означена вредност предмета спора од 10.000,00 динара не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Како је означена вредност спора нижа од вредности

прописане чланом 403. став 3. ЗПП, то је на основу члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**